

Крондиль, *sm.* Bot. la plumule.

Кросно, *sn.* le rouleau, ourdissoir *m*; 1. (за власчы сбѣщи), le rouloir; 2. (на копри-ничи стани), Techn. le semple; 3. (у тж-кателенъ стани), le déchargeoir; 4. (у тжкачъ), l'ensouple et ensouple *f*; 5. вър-тено (за двигане тежнина), le treuil.

Кротко, *adv.* doucement, humble.

Кротость, *sf.* la bénignité, humanité, longanimité, débonnaireté, mansuétude *f*; || *fig.* la douceur.

Кротъкъ, *adj.* paisible, bénin, doux, humain, débonnaire; || ставамъ —, *vn.* se civiliser.

— вървежъ (на конь), *sm.* l'aubin *m*.

— нхравъ, *sm.* la simplesses. [blotin.]

Крюсть-стенги-стакель, *sm.* Mar. le dia-

Крючка, *sf.* une tailleuse, couturière en robes, *f*.

Крючъ (швачъ), *sm.* tailleur d'habits, *m*.

Кроя, *va.* tailler; 1. (за нѣцо), *fig.* viser; 2. (платъ), couper, découper; 3. (ножъ), tra-еer; 4. (работы безъ основа), bâtit; 5. (майко), machiner; 6. (въ умѣ-тии си го-лѣмы планове), *fig.* rouler de grands projets *m*.

Крузада (монета, 13 гроша), *sf.* la cruzade.

Кружило, *sn.* le diadème, le bandeau; 1. (прѣръзка), la ferronnière; 2. снемане — отъ сводъ, le décentrement; 3. снемамъ — отъ сводъ, *va.* décentrer.

Круша, *sf.* arbre, le poirier.

Крушавъ сокъ, *sm.* le poiré. [d'hiver.]

Крушица *sf.* plante, la pyrole ou verdure

Крушоприличенъ, *adj.* pyriforme.

Круши, *sf.* pl. la poire; 1. (различны), le besi; 2. (голѣмы и сладкы), le saint-Germain; 3. (чиренаци), le caillot-rosat.

Крыене, *su.* le mystère.

Крылата ангелска глава, *sf.* le chérubin.

Крылато животно, *sn.* volatile, *adj.* *m*.

Крылатка, *sf.* Bot. la samare.

Крылатъ, *adj.* ailé.

— конь (съзѣздie), *sm.* Astr. le Pégase.

Крыло нарастване (въ око), *sn.* Anat. le ptérygion.

— перо, *sn.* Com. bout d'aile, *m*.

Крыло, *sn.* l'aile *f*; 1. черковно (въ Библия), le pinacle; 2. (на врата), le battant; 3. (полвинаца на врата, на прозорецъ), le vantail; 4. (отъ калъ на калъска) legarde-crotte; 5. (на мозакъ-ти, на дробъ-та), Anat. le lobe; 6. (на окоченъ лостъ), le tablier; 7. (на сграда), corps de logis; 8. (у сѣда), le quartier; 9. махане -ла, *pl.* le tire-d'aile; 10. отпушчамъ си -ата, *vn.* baisser la crête; 11. отрѣзввамъ -та иѣкому, *va.* *fig.* rognier les ongles à; 12. съ распострѣвни —, Blas. éployé; 13. ширина на распѣтвната — у пилецъ, l'envergure *f*.

Крылна (на клинечъ), *sn.* *pl.* l'épaulement

m; 1. (на краката у Меркурия), la talonne; 2. (на рыбѣтѣ), l'ailleron *m*; 3. (на ухомъ), le lobe.

Крыя, *va.* cacher, faire mystère de; || *fig.* couver; || -са, *vr.* se cacher, se couver.

Кръвава пикни, *sf.* Méd. l'hématurie *f*. — шия (отъ овца), *sf.* le bout-saigneur.

Кръвавица (руда), *sm.* la sanguine. [sangue.]

Кръваво излазване, *sn.* fam. la caque-*Kravica*.

Кръвависа, *v.* imp. il saigne. Кръвавъ, *adj.* sanglant; || (въ кръвъ), saignant.

— дризакъ, *sm.* Méd. la dyssenterie.

— отокъ, *sm.* Chir. le thrombus.

— потъ, *sm.* Méd. la diapédèse.

— цирей, *sm.* Méd. le furoncle; || наклоненъ къмъ -ри, furonculeux, *adj.*

Кръвавы капчици (на тѣломъ), *sf.* pl. Méd. les pétéchies; || съ —, Méd. pétéchial.

Кръвенина (дебелина), *sf.* l'embonpoint *m*, la réplétion; || *jig.* la rotundité.

Кръвено дѣте, *sn.* le poupon; || (въ постил-цы), le poupart.

— хлапенце, *sn.* un gros pâté.

Кръвенъ, *adj.* obèse, nourri, rebordé, replet, potelet *m*, puissant; 1. fam. dodu; 2. и много — (сангинически), sanguin; 3. бы-вамъ твърдъ —, *vn.* être gras à lard.

— цвѣтъ (цвѣтенъ както кръвъ), *sm.* le sanguin.

— човѣкъ, *sm.* fam. un gros bedon.

Кръводрискателъ, *adj.* dyssenterique.

— жажденъ, *adj.* sanguinaire.

— камъкъ, *sm.* hématite ou pierre héma-tite *f*; || Minér. le feret. [bourreau *m*.]

— пийцъ, *sm.* *fig.* un vampire, sangsue *f*,

— пийство, *sn.* *fig.* le vampirisme.

— проливане, *sn.* effusion de sang, *f*.

— пролитие, *sn.* *fig.* la boucherie; || безъ —, sans coup férir.

— проливень, *adj.* sanglant.

— пускателно нищерче, *sn.* le phlébotome.

— пущане, *sn.* la saignée; || придръжникъ на —, un saigneur.

— пущачъ, *sm.* un phlébotomiste.

— творене, *sn.* la sanguification.

— течене, *sn.* Méd. l'hémorragie et -rhagie;

1. (отъ носъ), Méd. l'épistaxis *f*; 2. (изъ носъ идр. *m*), le saignement; 3. въспира-не на —, Méd. l'hémostase *f*; 4. цѣръ за въспира-не на —, hémostatique, *adj.* *sm.*

— течна жена, *sf.* une hémorroisse.

— смокъ, *sm.* le phyllostome.

— смѣсене, *sn.* l'inceste *m*. [ment.]

— смѣсителъ, *adj.* incestueux; -лио, -еuse-

— смѣсникъ, *sm.* un inceste, incestueux.

— смученъ, *adj.* sanguisuge.

Кръвъ, *sf.* le sang; 1. бълване —, Méd. l'hé-matémese et -témésie; 2. въспалене на -та